

[Jens Thoft]

nyttigt boligbyggeri. Og endnu mere uretfærdigt er det, når der er tale om pensionister eller bistandsmodtagere, som end ikke har rentefradragsret, fordi det skattefrie bundfradrag overstiger deres indkomst. Det er ikke retssikkerhed, når man skal betale renteaftgift af lån til anskaffelse af invalidebil eller til anskaffelse af rejsevogn for en repræsentant. Og det er ikke retssikkerhed, når man skal betale forbrugsrenteaftgift af gæld, som en ejer af en falleret virksomhed kommer til at hænge på. Og sådan kunne vi blive ved.

I Dansk Toldtidende for november 1987 er der nævnt et pragtfuldt eksempel på den retssikkerhed, der er på toldområdet. Det er nemlig sådan, at man ikke har råd til at trykke de vejledninger, der skal bruges til de momspligtige. Er det retssikkerhed, hr. minister, at man vil bruge pengene til et åndssvagt appelnævn, men at man ikke vil bruge pengene til toldvæsenet, så de har de nødvendige vejledninger at udlevere til folk? I september måned blev toldvæsenets kunder tre gange ved annoncering, ved udsendelse af foldere og ved OBS-indslag i tv opfordret til at henvende sig til toldkammeret for at få vejledning om det nye, der skal ske pr. 1. januar 1988. Toldvæsenet fik mange henvendelser, men man har ikke vejledningerne at udsende. Er det retssikkerhed, hr. minister?

Jeg vil bare sige til sidst, at jeg synes, at hr. Stavad har utrolig meget ret, når han siger, at her er der tale om, at skatteministeren ved hjælp af store armbevægelser og reklamefiduser forsøger at klippe uld af en gris. Der kommer meget skrig ud af det, men meget lidt uld.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Nu ved jeg ikke, om der er uld på en gris; det er der måske nok.

Jeg vil gerne sige, at efter de to sidste indlæg fra hr. Stavad og hr. Jens Thoft får man klart det indtryk, at de har den opfattelse, at det, der skal være i højsædet, er systemet frem for mennesket, altså det modsatte af det, regeringen ønsker.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal spare de øvrige for at forsøge at forklare hr. Svend Heiselberg, hvad det var, både

hr. Jens Thoft og undertegnede sagde. Det kommer ikke bag på mig, at hr. Svend Heiselberg heller ikke forstod det denne gang.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Dette lovforslag er, som det allerede er omtalt, blot ét led i en række forslag, som er indeholdt i regeringens såkaldte »retssikkerhedspakke« på skatteområdet.

Nu skal jeg slet ikke fordybe mig i den set fra et biologisk synspunkt interessante diskussion om, hvorvidt man kan plukke uld af en gris, men jeg kan under alle omstændigheder konstatere, at den indsats, som regeringen indtil nu har øvet på retssikkerhedsområdet, har fået både hr. Jens Thoft og hr. Stavad til at engagere sig med langt større videnskabelighed i debatten om retssikkerhed på skatteområdet, end vi tidligere har været vidne til her i folketings salen. Allerede på dette tidlige tidspunkt i debatten om retssikkerhed på skatteområdet kan vi fastslå, at indsatsen ikke har været forgæves.

Både hr. Jens Thoft og hr. Stavad er så stærkt vundet for tanken og har så mange gode forslag og ideer til forbedringer af retssikkerheden, at det slet ikke kan undgås, at vi får nogle gode og fornuftige forslag og produkter ud af det. Jeg tilsiger al mulig velvilje over for at gå ind i en fælles snak om, hvordan vi på område efter område kan styrke og forbedre skatteydernes retssikkerhed.

Dette forslag, som er blevet kaldt et tyndt forslag, er i virkeligheden båret af nogle meget fundamentale principper. Der er i hvert fald tre grundprincipper, som bærer dette forslag. Det første er, at der skal tages menneskelige hensyn i skattesystemet, det andet princip er, at skattesager skal afgøres, skal afsluttes hurtigere, og det tredje princip er, at der skal herske mindre usikkerhed om skønsmæssige værdiansættelser på skatteområdet.

Jeg synes ikke, at det et tyndt forslag, når det lever op til tre væsentlige og helt grundlæggende principper. Dertil kommer, at dette som bekendt kun er et første hurtigt udspil til en forhåbentlig lang kæde af initiativer på retssikkerhedsområdet.

Forslaget går altså for det første ud på at afskære det offentlige fra som altovervejende hovedregel at indbringe tabte landsskatteretssager for Landsretten og senere for Højesteret.